

POSTANOWIENIE

Dnia 20 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy

w sprawie **M. B.**,

oskarżonego o przestępstwo z art. 177 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej,

na posiedzeniu, bez udziału stron,

w dniu 20 kwietnia 2016 roku,

wniosku Sądu Rejonowego w B. ,

z dnia 24 marca 2016 r. (III K [...]),

o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę M. B. do rozpoznania Sądowi Rejonowemu

w N.

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego w B. wpłynął wniosek Prokuratora Prokuratury Rejonowej w N. w sprawie warunkowego umorzenia postępowania karnego

prowadzonego przeciwko M. B. podejrzanemu o popełnienie czynu zabronionego z art. 177 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w B., jako Sąd właściwy miejscowo do rozpoznania sprawy z uwagi na treść art. 31 § 1 k.p.k. i art. 24 § 1 k.p.k., postanowieniem z dnia 24 marca 2016 roku (III K [...]), na podstawie art. 37 k.p.k., zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu Sądowi równorzędnemu ze względu na to, że osobą pokrzywdzoną czynem popełnionym przez M.B., a zarazem oskarżycielem posiłkowym w sprawie jest sędzia Sądu Rejonowego w B. – A. K. S..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Sądu Rejonowego w B. zasługuje na uwzględnienie.

Przekazanie sprawy innemu równorzędnemu sądowi w trybie art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, zaś odstąpienie od zasady rozpoznania sprawy przez Sąd miejscowo właściwy może nastąpić tylko w razie zaistnienia sytuacji jednoznacznie świadczącej o tym, że pozostawienie sprawy w gestii tego Sądu sprzeciwiałoby się dobru wymiaru sprawiedliwości. Jest to kryterium podstawowe, zaś przepis art. 37 k.p.k. nie może podlegać wykładni rozszerzającej (zob. postanowienie SN z dnia 13 marca 2014r. IV KO 14/14).

Po zapoznaniu się z przedstawionymi we wniosku argumentami uznać należy, że wniosek Sądu Rejonowego w B. zasługuje na uwzględnienie. Oczywistym jest, że przekonanie o braku możliwości do obiektywnego rozpoznania sprawy przez Sąd miejscowo właściwy musi być oparte na racjonalnych i rzeczywistych przesłankach. W realiach niniejszej sprawy zasadnie Sąd Rejonowy w B. wskazał we wniosku, że pokrzywdzona a zarazem oskarżycielka posiłkowa, jest sędzią orzekającym w tym Sądzie.

Wynikające stąd kontakty z sędziami oraz pracownikami tego Sądu Rejonowego mogą w subiektywnym społecznym odczuciu wywołać wątpliwości, co do braku warunków do obiektywnego rozpoznania przedmiotowej sprawy. To zaś upoważnia do stwierdzenia, że w niniejszej sprawie dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga przekazania sprawy do rozpoznania innemu Sądowi równorzędnemu.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

